

1. Marts 1922, er dette Krav fra Abonnentforeningernes Side blevet lettere at fyldestgøre, saaledes som Forholdene har udviklet sig. Det af Telefonkommissionen i November Maaned fremsatte Forslag gik ud paa, at alle de tidligere Smaaselskaber skulde gaa ind under det store Selskab, og det var derfor ikke muligt at fastsætte Maksimalkakster, før disse Selskaber var ekspropriet og Vurderingssummerne bestemt, da man ikke, før det var sket, kunde beregne, hvor stor en Aktiekapital Telefonselskaberne vilde faa at forrente. Men efter at Forholdene har udviklet sig saaledes, at de smaa Telefonselskaber ikke kommer ind under de store Selskaber, er denne Hindring for Fastsættelsen ryddet til Side, og der har altsaa ikke været nogen hverken formel eller reel Vanskelighed forbundet med at gennemføre Overenskomsten.

Endelig foreslaas det, at Selskabets Vilkaar og saadanne Takster, der ikke omfattes af Maksimalkakstbestemmelserne, skal stadfæstes af Ministeren for offentlige Arbejder, ligesom Ministeren skal afgøre Krav om Ændringer i disse Bestemmelser, som fremføres af Koncessionshaveren eller af Abonnentudvalget.

Det er i Korthed de Ændringer, som er foretaget i Koncessionsudkastet, og som er tiltraadt af den højtærede Minister. Dertil skal jeg endnu kun føje nogle Ord om den opnaaede Overenskomst om Maksimalkaksterne, der berøres i Bilag 1 til Folketingsbetænkningen — jeg gør det, uagtet Overenskomsten jo ikke direkte berører selve Ændringerne til Lovforslaget. Jeg skal nævne, at der har været ført Forhandlinger mellem de koncessionerede Selskaber og Abonnentforeningen for baade det nordjydske og sydjydske Selskab angaaende nye Maksimalkakstbestemmelser, og jeg skal tilføje, at Professor P. O. Pedersen, som var sagkyndigt Medlem af Telefonkommissionen, har været medvirkende under disse Forhandlinger. Man blev der enig om, at de nye Maksimalkakstbestemmelser skal udfærdiges overensstemmende med de nugældende Takster, dog saaledes, at Abonnementskaksterne nedsættes med 15 Kr. pr. Abonnent, og Taksterne for stykkevis betalte Samtaler nedsættes med 10 pCt., begge Dele fra den 1. Januar 1922 at regne. Det formenes, efter hvad der oplyses i Folketingets Betænkning, at det vil betyde en Mindreindtægt for Selskaberne af ca. 1 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Jeg skulde tro, at det ikke vil blive vanskeligt for Selskaberne at bære denne Nedgang, og at det ikke i nogen Maade vil komme til at hindre Selskabernes gode og forsvarlige

Drift. Forholdet er jo nemlig det, at den Gang Telefonkommissionen i November Maaned afgav sin Betænkning, var det ganske umuligt at forudse, at Prisfaldet vilde fortsættes i den Grad, som Tilfældet har været, og at dette spiller en betydelig Rolle for Telefondriften, siger sig selv. Men hertil kommer endnu det Forhold, at da de smaa Selskaber ikke indgaar i de store Selskaber, saaledes som Kommissionsforslaget gik ud paa, vil Koncessionshaverne i alt Fald i den første Tid slippe betydeligt billigere med Hensyn til Driftsudgifter og Lønninger, end hvis Sammenslutningen var sket straks. Der er nemlig ikke Tvivl om, at en saadan Ordning vilde have medført, at de Lønninger, som Telefonselskaberne skulde udrede, for disse smaa Virksomheders Vedkommende vilde være blevet betydeligt forhøjet, ligesom ogsaa Materielanskaffelser vilde være blevet nødvendige, hvilket ogsaa vilde have kostet ikke saa faa Penge. Jeg tror derfor, at den Nedsættelse, som er blevet vedtaget, vil kunne bæres af Selskaberne, uden at det kan hindre en god og forsvarlig Telefondrift i Jylland. Endvidere er der opnaaet Enighed om, at for saa vidt der skulde fremkomme et Overskud af Driften, efter at de lovbefalede Henlæggelser og Afskrivninger samt Udbytte til Aktionærerne o. s. v. er afholdt, vil Restoverskuddet blive at fordele mellem Abbonenterne i Forhold til de af dem i det Kvartal, i hvilket Bonusudbetalingen sker, til Telefonselskabet betalte Afgifter.

Dette er den Overenskomst, som er sluttet mellem Telefonabbonenterne og Telefonselskaberne, som er anerkendt og tiltraadt af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og som har givet sig Udtryk i de Ændringer i Lovforslaget og Koncessionsudkastet, som jeg her har tilladt mig at gøre Rede for. Jeg har da kun tilbage paa Flertallets Vegne at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i det høje Ting.

Johannes Pedersen: Da Udvalgets ærede Ordfører har gjort Rede for Forslaget, saaledes som dette nu foreligger for det høje Ting, behøver jeg ikke at komme ind paa en Redegørelse herfor, men jeg skylder at oplyse, at ved en Fejltagelse er Navnet paa det 10de tingvalgte Medlem (Harald Jensen), som for Tiden er syg og ikke har deltaget i Udvalgets Forhandlinger, kommet med under Erklæringen fra det Mindretal, som jeg tilhører; det burde ikke være medtaget her. Da der i Lovforslaget ikke paa noget Punkt er sket Indrømmelser til